

Î N C H E I E R E

26 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul -Valeriu Doagă

Judecătorii - Sveatoslav Moldovan, Galina Stratulat

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul ÎM „Piața Centrală”, avocatul Leșan Nicolae,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gordanciuc Boris împotriva Consiliului mun.Chișinău și ÎM „Piața Centrală” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2015

c o n s t a ț ă:

La data de 28 decembrie 2012 Gordanciuc Boris a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun.Chișinău și ÎM „Piața Centrală” și a solicitat obligarea Consiliului mun. Chișinău să adopte o decizie cu privire la darea în arendă a unui lot de pământ în mun.Chișinău, strada Mitropolit Varlaam, 63, sau pentru privatizarea lotului aferent construcției, proprietatea sa privată.

Prin hotărârea judecătorei Centrului mun.Chișinău din 01 septembrie 2014 acțiunea s-a respins ca fiind depusă tardiv.

Prima instanță a constatat că, la adresarea inițială a reclamantului către Consiliul mun. Chișinău, primului nu i s-a refuzat în satisfacerea cerințelor sale, acestuia indicându-i-se necesitatea coordonării proiectului de decizie cu ÎM „Piața Centrală”, totodată reclamantul a cunoscut sau trebuia să cunoască despre lezarea dreptului său din momentul recepționării răspunsului ÎM „Piața Centrală” prin care i s-a refuzat coordonarea solicitată,

moment din care acesta considerându-se vătămat într-un drept al său recunoscut de lege urma să solicite printr-o cerere prealabilă în termen de 30 de zile autorității emitente recunoașterea dreptului pretins.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2015 s-a admis apelul declarat de Gordanciuc Boris. S-a casat hotărîrea primei instanțe și s-a emis o nouă hotărîre prin care s-a respins demersul reprezentantului ÎM „Piața Centrală” privind respingerea acțiunii ca fiind depusă tardiv. S-a admis acțiunea și s-a obligat Consiliul mun. Chișinău să adopte o decizie cu privire la darea în arendă a terenului aferent imobilului cu numărul cadastral 0100206.112.16 din mun. Chișinău, strada Mitropolit Varlaam, 63, proprietate privată a lui Gordanciuc Boris.

Instanța de apel a conchis că reclamantul a respectat termenul de depunere a cererii de chemare în judecată or, termenul-limită la care reclamantul urma să depună cererea de chemare în judecată expira la data de 14 ianuarie 2013, iar acțiunea a fost înaintată la 28 decembrie 2012.

Cu referire la fondul litigiului, instanța de apel a considerat întemeiată cerința reclamantului privind obligarea Consiliului mun. Chișinău să adopte o decizie cu privire la darea în arendă a terenului aferent imobilului cu numărul cadastral 0100206.112.16 din mun. Chișinău, strada Mitropolit Varlaam, 63, proprietate privată a lui Gordanciuc Boris avînd în vedere faptul că nu au fost stabilite temeiuri de respingere a cererii depuse în acest sens, iar acordul arendașului terenului ÎM „Piața Centrală” nu era obligatoriu deoarece o astfel de condiție nu a fost indicată în decizia Consiliului or. Chișinău nr. 20/16-1 din 14 iulie 1994 cu privire la darea în arendă a unui lot de pămînt de pe str. Mitropolit Varlaam către ÎM „Piața Centrală”.

La data de 12 august 2015 reprezentantul ÎM „Piața Centrală”, avocatul Leșan Nicolae a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2015, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel nu a luat în considerare circumstanțele care au importanță pentru examinarea pricinii în fond.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră că recursul a fost depus în termen or, din materialele pricinii nu poate fi stabilit cu certitudine momentul comunicării recurentului a deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de valorificare a recursului.

Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanța de apel nu a luat în considerare circumstanțele care au importanță pentru examinarea pricinii în fond nu pot fi reținute or, recursul în calitate de cale de atac în drept nu devolvează circumstanțele de fapt ale pricinii.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Colegiul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul ÎM „Piața Centrală”, avocatul Leșan Nicolae ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul Întreprinderii Municipale „Piața Centrală”, avocatul Leșan Nicolae se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat